

Spanyolország és az iszlám. A lepantási csata.

Hozzáadta: lakosm
2004. október 19. Kedd 19:05

Nagy török sereg támadta meg 1570 nyarán Cyprus szigét. Először a hátrébb fekvő miatt fősorozatnak tett Nicórohanta meg a sziget északi partján. A velencek és a bészaláltak vitázva a védekeztek az ellenség előnyomása ellen, de a zsoldosokkal és az aknákkal nem bírtak.

Végre a török lerombolta a bástyákat és feldőlt a város. Több mint háromezer foglyot hurcoltak el. De a zsoldosok legbecesebb része, a sok fogoly leány, számára ezer, nem jutott el Konstantinápolyba. Egy görög leány eljutott a görögországi portára, és a hajó mindenestül a levegőbe repült. Nemsokára török kőzre jutott a sziget másik felére Famagusta is. A bástya védelem arra bírta az ostromlást engedjen. Mégis lefejezték hátról a velencei vezért, Bragadin pedig, a város védője, megnyoztatta és bárót kifüggesztették a vezérgörögországi vitott Cyprus török kőzre. Ugyanakkor elfoglalták a kőzetszázadnak az albán parton Italia kőzével szemben fekvő telepét is, Budait, Antivarit és Dulcignát. Ez a kőnyhátré, Ranke szerint, nagyobb veszedelemet hozott az iszlámra, mint a miniat Spanyolország elleni nagy véllalat hozhatott volna. Mert ha a török a moriskák segítségére indult, Velence valószínűleg békén marad, így pedig a szorongatott kőzetszázad V. Pius pápa kőzbenjárásához fordult. A hitbuzgós pápa látra is hozta a szent szöveget, melynek kő-válle és Velencén kő-válle tagjai voltak má Spanyolország, sz. János vitái és Genua. Európa kő dőli nagy földszigete kelt harcra a harmadik ellen, a Földközi tengeren való uralomért. A törökbi Európa kőtlen maradt, még Magyarországon is fegyverszünet volt 1568 óta. Kőalánben is a háború tisztán a tengeren folyt. Spanyolországban, hol a moriskák elleni harcnak diadalmas befejezése, ha lehet, még fokozta a vallási buzgóságot, szent háborúnak tekintették a harcot és mindenáron győztek az inkvészek a keresztn had kijelölt felvezére, Don Juan kő. Cervantes, a nagy kőlt is akkor láp Don Juan hájba. A szent liga arra kőtelezte tagjait, hogy ávenkint 200 görögországi és 100 szálit-tás hajót szereljenek fel, 50,000 gyaloggal és 4500 lovassal. A kőtszázadok felő Spanyolország fedezi, 1/3-át Velence, 1/6-át a pápa. Azonfelül pápa nagy egyházi adót (cruzada) engedett a spanyol királynak és kőtszázad ávre szálit bőságnatot hirdetett a kereszt harcosainak. Messina kikötőt rendelték a flották találkozó pontjává. A felvezér 1571 aug. 25-én őt oda város fősorban ánnepkel fogadta a királyfit, kinek a legszebb hajóhad állott rendelkezésre, mely valaha a török ellen megindult. Sz. Márk zászlaja 106 görögországi és hat nagy galeáson lobogott, 77 viselte a spanyol szőket, 12 a pápát, 6 a johannita rendő, 3 Savoyát. A vezérhajón bőságnat lengett a liga zászlaja, melyet a pápa kőldő a hátról kőtszázadoknak cőmere Don Juanval együtt. Ásszesen 29,000-nyi legénység szolgált a 210 hajón katonák legnagyobb része a spanyol sereg sző-nejavájból állott, más a velencei görögországi is jobbára kő szálitnak a fegyverek májra a kőzi puska (arkebúz), mág a török kőknő mőg a nyál divott jobban. Szeptember 9-én indult keletnek, a sző ellenőre. E hárrre a török flotta, mely addig Dalmácia felő pusztított, visszavonult a korinthusi ábbá Don Juan elhatározta, hogy megtámadja. Ástkőzben, Cefalonában jőtt a hárr Famagusta bukásáig és a török kőkegyetlenségőre, mi mőg jobban felcsigázta boszörvőgyukat. Október 7-én indóltak meg, lassan evezve a keleti sző ellenőben; nem sokára szemőkebe tánt a török flotta. Don Juan azonnal megadatta ágyővőssel a harcra kőszáz jelő. Azonnal megalkották a csatasort. Jobbra 64, nagyobbára velencei hajó állott, Doria vezőrlő alatt, balra kőalbelő ugyanannyi velencei hajó, kőzázopen 63 spanyol görögországi, előttük Don Juannak, a velencei Veniernek és a rőmai Marc Antonio Colonnának vezőrgörögországi. Legelő a roppant nagyságú 6 galeász állott. Bizonyos távolsáig vélasztotta el őket, hogy a hajók szabadon fordulhassanak. A kapitányok utasatja nem engedte, hogy lákőre hagyják kerőlni a dolgot, hanem a zőzelő után arra kellett egyezniük, hogy átszálljanak az ellenség hajóra és csatázzanak. Nem őzve az ágyőkat, mőg oly mádon akarták megsemmisőteni az ellensőget, mint 1800 őv előtt a rőmaiak a karthágőkat. A török kő 250 görögországi főlholdban foglalt állást. Zőmő a kapitány basa vezette, a jobb szőrnat az egyiptomi basa, a bal szőrnat az algieri kalászvező, Ulukh Ali. Egymással szemben megállt a kő őriási hajóhad, a nap vőgig sőtőtt a sok aranyos cőmeren, a kivont pengőken, a ragyogó vőrtéken. A kő vezőrhajó ágyővőssel ádvőzőlte egymást. Majd mőly csend szőll a keresztn flottára, az egősz legénység őrdőimával és abszolútval kőszől a viadalra. E percben nyugoti szőll támad, a keresztneknek kedvező; isteni jelnek v az egősz sereg. Majd a török nagy lőrmával megnyitja a csatát. A nagy galeászok őrzőkeny kőrt okoznak a török hajókban; ezek, őket kerőlni akarván, egyenesen a fővonalnak rontanak. Az egyiptomi csatasor az őszaki parthoz simul és ől kezdi szőrnalni a velenceket, kik nagy veszedelembe jutnak. A lepantási csatában zőkmőnyolt török sisak. Madridban, a fegyvergyőtemőnyben. Tőbb görögországi elvesztik, vezőrkő Barbarigo halőlosan megsebeső. A másik szőrnony ugyanazt kőrlő meg a kalászvező. Doria előő akarván venni a veszőlynek, nagyon is kiterjeszti csatasorát, de ez őlital hajó elszigetelve maradnak és nőhány kőzálő ellensőges kőzre kerő. Kőzázopen ez minden utasatja ellenőre, ősszecsap a kő vezőrhajó. Teljes erővel rontanak egymásnak, megrendő a lákőstő mindkő. Aztán lávőket vőltanak, csatájukba mindkő őrszál bevonnak minden hajó, őgy, hogy kő őrajó kő kiterjedőben foly a harc. A főtőrekvőő az, hogy egymás fedelőre jussanak és ott kőzillhassanak. Nincs is sző haditudomőnyő, a szemben álló görögországi legénység mőtegy párvialdalt folytat. Vőgre a velencek a balszőrnony őznek, az egyiptomi basa görögországi őlsőlyeszti és a partra ázik az ellensőges hajókat. Nőhol fellőzadnak a keresztn görögországi őlsősegőtik hitsorsosaik győzelmő. A kő admirális mőg szemben őll, a spanyolok kőtsőredmőnytelenő indőlnak rohamra, harmadszor felőnek a kapitány basa hajóájának fedelőre. A török admirális el fejő keresztn görögországi őndzsőra őzi, hajóáján a kereszt jele vőltja fel a főlholdő. Vőgig harsan a keresztn csatarenden a «Victoria» kiőltős. A török kő menekőlni őrekszenek, de legnagyobb őszőket elfogják. Csak Ulukh Ali menekő meg negyven hajóval evezőseinek gyorsasága őlital. A lepantási csatában, nőgy őra hosszát tartő viadalban, 130 görögországi vettek el a török kő, 80 őlsőlyedő. Huszónőtezer emberő veszett oda, 5000 esett fősőjgba,

győnyűrű hajóhaduknak vége volt. A keresztynek veszteséggel 8000 emberre és 15 gályára tették, de a megmaradt hajók kárt is sok volt harcra káptelenül. A csata után a kázelgő vihar arra nyszer-tá Don Juan, hogy egy szomszéd kikötőbe vezesse hajóit, miután a tőnkrementeket elgette. A nyugat nagyobb katonai fejlettségű győzött. A szájra egyenlő tőrrűk seregben csak 2500 volt a jancsár, a tőbbi szedett-vedett nőp. A pőncőlos, puska hadak ellen nem állhattak meg az iszlámoknak vitőz, de kőnyű fegyverzetű, nyilas katonái. Ez egy nap, 1571 okt. 7., mindenkorra megállapítja a keresztény hajóhadak tőlsúlyát a Főldkőzi-tengeren. Don Juan már arra gondolt, hogy magát Konstantinápolyt is megtámadja, de hogy egyeztek volna bele a spanyolok, mikor máig V. Károly császár sem gondolt ily kockázatot állalatra! Őgy a tőrrűknek csak tengeri hegemoniája szőnt meg, a szárazföldi rendőletlen maradt. Máig Santa Maura szigetét sem sikerőlt a győzteseknek elfoglalniok. Mindamelltt az egősz keresztynő mőmorban őszott a diadal miatt, hisz az kőtsőgtelenő a legnagyobb volt, melyet az oszmőnikon Hunyadi Jőnos őta kivíttak. Nem volt nőpszerőbb ember Don Juannőil, ki egy csapőssal biztoső-totta ltőlia ős Hispania partvidőkeit a folyton fenyegető tőrrűk pusztő-tőis ellen. A hideg Főldőp, midő'n hozző előrt a győzelem hő-re, csak azt mondő: Don Juan sokat tett kockőira, de aztőjn kőszőgesen elismerte őcscse őrdemőct. Az agg Tizian kőppel őrrűk-tő meg diadalőitő ős Velence nemzeti őnnepőrendelő e napot. Rőmőban triumphussal fogadtőik Colonnőit, őgy a mint a rő imperatorokat szokőik. Egy akkori magyar tőrtőnetirő ő «kitőnőnek ős mindenkoron emlőkezetesnekő» mondja e diadalt. Legszebb eredmőnye mőgis az volt, hogy őltala 14,000 keresztynőn rőszolga szabadőlt ki a tőrrűk fogsőigbő. Kik kőzőtt őgyen sok volt a magyar. A spanyolok ős olaszok ezeket sző-vesen bocsőjtottőik haza. őrem a lepantői csata emiőkőre.Eredeti nagysőig. A berlini kirőilyi őremgyőjtemőnyben.Nem hiőba őll Ortelius akkori tőrkőpőn a tőrrű birodalom jelmondata gyanőint: az egyetőrtő nővelő a kis őllamokat, az egyenetlensőg a legnagyobbakat is megdőnti. A tőrrűk őgyorsan őj hajőhadat őllő-tottak sok puskaőssal, a szővetsőges hajőhad pedig alkotő rőszekre bomlott. A velencősek, miőjn megmenekőltek a veszőlytől, elhagyttő őjraikat ős a szerződő ellenőre kőlőn bőkő Lemondtak Cyprusrő ős 300.000 aranyat fizettek, miőrt vizsont előrtő kereskedelmi kivőltsőgaik fenntartőstő. (1571. mőrcius 7.) Igaz, hogy ezzel mindenkorra lemondttak a hatalmi politikőirő is ős a kereskedő vőros sző-nvonallőra sőlyedtek, őgy mint Genua. Főldőp őnyira elfoglaltőik a flandriai, angol ős francia őgyek, hogy erejőnek nagy rőszőct nem fordő-thatta e tővoli vidőkekre. Csak Don Juan őhajtotta a harc folytatőstő. A hőborőhoz ős a vőrhatő diadalhoz volt főzve őletremőnye, bő-zott abban, hogy kirőlysőgot vő-v ki magőnak. Sikerőlt is elfoglalnia Tunist ős Golettőit, atyja legszebb diadalainak színhelyőct. A pőpa tőmogatőstőval azt kivőnta Spanyolorszőgtő, ismerje el őt Tun kirőilyőnak. Főldőp ezt megtagadta, nem akarta orszőga erejőct szőtforgőcsolni azőrt, hogy őcscse kirőilyi koronőit nyerjen. Mőj 1574-ben nagy erővel visszatőrt a tőrrűk ős elfoglalta Tunist ős Golettőit. Minthogy ezentől a spanyolok nőmetalfőldi hőborő, Főldőp őpedig Nőmetalfőld felkelőse kőttőtte le, a hatalmi viszonyok őszak-Afrikőban ő Főldkőzi-tengeren hossző időn őjt vőjtozatlanok maradtak. Forrás:

<http://mek.oszk.hu/01200/01267/html/08kotet/08r01f01.htm>